

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOȘINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Cluj
Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 - ISSN-L 2734 - 6889

DEZLEGAȚI DE CIVILIZAȚIE (secvență dintr-un roman nenăscut)

Gruia COJOCARU¹

Când sună telefonul, Tiberiu era la vreo zece kilometri de Timișoara, în comuna Remetea Mare. Tocmai fumase niște „iarbă” cu vreo trei-patru duzini de ortaci, care-și dăduseră întâlnire pe net. Făceau parte dintr-un grup de trăsniți, unde dezinhibarea și sexul la vedere erau piesele care asigurau funcționalitatea angrenajului. Cei mai mulți erau căsătoriți, în relații fluide mai mult sau mai puțin toxice, dar erau și destui celibatari jinduind natural desfătarea pe orizontală. Unii căutau cu disperare să se

cațare măcar o palmă pe pereții din prăpastia depresiei, alții explorau meticolos aventura, traiul hedonist. Fără promisiuni, obligații ori sentimente, se întâlneau ca niște boabe de orez, recoltate manual, aruncate neglijent în covata evadării din marasmul citadin, experimentând, uneori, la sfârșit de săptămână, deliciale unui trai ieșit din tiparele obișnuitului. În restul timpului erau cetățeni onorabili, majoritatea intelectuali – cel puțin din perspectiva studiilor – care-și vedeau de slujba lor ca niște vestici veritabili.

Senină, toridă, vâscoasă, ziua de iunie promitea dezlegări multiple. Ortacii au adus cantități aproape industriale de mici de vită și hălci de ceafă de porc pentru grătarele care așteptau răbdător pe cărbunii aprinși. Asigurat de unul dintre membrii grupului, locul de întâlnire era discret, lângă Canalul Bega, la marginea satului. Curtea nu avea mai mult de treizeci de metri deschidere la stradă, însă în spatele casei se prelungea câteva sute de metri până la canalul indicat, construit în secolul al XVIII-lea cu scopul asanării terenurilor inundabile din apropierea Timișoarei. Vecini nu erau, spațiul fiind ferit de priviri indiscrete. Destul de neîngrijit, terenul era prietenos mulțumită vegetației, care, beneficiind de precipitații bogate, crescuse generos, în neștire. Se înțelege de ce optaseră pentru Remetea Mare, părăsind zona Ghirodei – o extensie rurală autonomă, de tip apendice, a capitalei Banatului în expansiune – unde agenții de la poliția locală și indivizii din mass-media colcăiau la tot pasul, sporind riscul de a li se intra cu bocancii în supa aburindă, așa cum se întâmplase cu o duduie de 26 de ani, proaspăt căsătorită, devenită celebră după ce a fost filmată lângă un pod din localitate

¹ Gruia COJOCARU, Lișna, Botoșani, 12 mai 2023

-2023 -ANUL IULIU MANIU !

Cetatea Cavalerilor

NR. 5(33) MAI 2023

cum își consuma, fugar, amorul cu un antreprenor, cunoștință ocazională mai în vârstă cu douăzeci de ani, din Caraș-Severin.

Tinerii erau surâzători, temperat gălăgioși, unii deja aveau ceva la bord, alții se păstrasera pentru întâlnire. Cât grătarele prelucrau carnea la foc domol, navetele de bere se goleau în ritm accelerat. La fel și vinul, coniacul, pălincă, whisky-ul. La „iarbă” era bătaie mare. Trăgeau cu nesaț din țigările exotice majoritatea celor prezenți, unii întâia oară. Tiberiu era deja încărcat cu adrenalină, când Florentina îi zâmbi șagalnic.

- Hai, scumpo! zise el, spărgând fără niciun deranj cercul de amici.

Văzuse direct, fără cameră, pentru prima dată, dar euforia generală dezlega suficientă sevă pentru a comprima energia de cuplu, fără selecție. Se deplasară câțiva pași în lateral, după o magazie dărăpănată, lângă un trunchi de stejar cu întrebunișuri diverse. Textilele zburară de pe trupurile încinse, sub apăsarea fugară a unui sărut, iar penetrarea se produse imediat. Tânăra era îndeajuns de lubrifiată, de parcă preludiul ar fi fost derulat după criteriile unui sexolog experimentat, iar Tiberiu era deja cunoscut pentru intrarea în erecție fără nicio pregătire.

De fapt, olteanul-moldovean era vedeta grupului, râvnit de toate damele și pizmuit de toți masculii, care firește că nu și-l doreau în turmă, însă în absența lui filmul nu se putea turna cu același interes și intensitate. Curiozitatea feminină fusese ațâțată nu atât de dimensiunile *mătârângii*, măcar că sărea vârtos din media obișnuită, cât de faptul că trezirea sexuală se petrecea în orice clipă își dorea posesorul, chiar și atunci când nu beneficia de condițiile specifice din mecanica lascivă de cuplu. Când intra pe net în direct, într-un dialog cu damele din grup, cartea de vizită a lui Tiberiu era o poză cu sexul. Iar la replica ironică: „Ai luat poza de pe net!”, tânărul nu făcea decât să se ridice și să renunțe la boxeri. Toate, fără excepție, rămâneau șocate văzându-l armat în poziția de tragere. Acum aveau șansa de a gusta realitatea și de a-i testa rezistența.

Zgomotul produs de împreunarea trupurilor atrase rând pe rând priviri hulpave, lichide. Nefiind la prima escapadă erotică la nivel de grup, damele priveau relaxat, doar pupilele le erau dilatate. Așteptau. Florentina nu-și putea controla gemetele. Nici nu-și dorea. Până la urmă, nu evadase din decrepitudinea unui birou anost din Timișoara – cu un șef ciufut, care-o obliga să presteze ore suplimentare după terminarea programului, dar îi ignora dureros posteriorul – doar ca să savureze conținutul unui pahar de bere la o iarbă comunală.

- Hai-da, fată, alta la rând! ceru Tiberiu, constatând că „înghețata” se topise și avea nevoie de material nou de asamblat.

Următoarea nimfă, Claudia, în costum de baie, privi spre fetele care asistau la spectacol. Primi confirmarea, încurajarea jinduită. Pe tipii care stăteau un pic mai la distanță îi ignoră. Nu existau. Tiberiu îi trase slipul fără să se grăbească și intră în subiect cum intră un armăsar într-o iapă în călduri. Atâta doar că nu terminase, după ce-o epuizase pe Florentina, iar corpul lui nu dădea semne că esența primordială i-ar ieși prea curând din matcă. Explozia, atât de greu de controlat pentru masculul clasic, în cazul său sălășluia în adâncurile vulcanului fără nicio dificultate. Era o mașină cu funcționalitate rudimentară, însă la capitolul duranță nu puteai să-i reproșezi ceva. Nu practica tehnici sexuale taoiste sau exerciții kegel, nici n-auzise de-așa ceva, ci pur și simplu îl ajuta genetica. Trăsătură de familie – pe linia mamei, unde bunicul, cu șase decenii mai în vârstă, căuta dame corpolente, disponibile, și după ce nepotul atinsese vârsta primelor experiențe sexuale. Dar, probabil, voi mai avea ocazia să dezvolt subiectul, neputând ignora o viață mustind năvalnic pe pajiștea contradicțiilor. Acum, în context, pitoresc ar fi de adus în scenă unul dintre unchii săi, mereu pe bicicletă indiferent de anotimp – înarmat permanent cu o drujbă pentru tăieri de arbori –, dar întotdeauna bărbierit și la cămașă albă, apretată, ce colecta la așternut, (și) la optzeci de ani, între altele, fete care nu spărseseră două decenii. Firește că la mijloc era și o plată oarecare – o ciocolată cu ambalaj lucios, un bănuț acolo, strecurat cu discreție –, însă era un individ hâtru, poznaș, care ajungea la țintă cu simplitate, iar când se izbea de un refuz nu se-așternea supărarea printre prezențele feminine. Se distrau nișel pe socoteala lui, însă lăsau adesea garda jos și-și ridicau fustița din curiozitate, plictiseală, oportunitate, vid interior. Perspectiva era permanent condimentată cu nevoia de varietate și de răzbunare, materializând astfel, fără vreun ocol, dorința de a-și pedepsi partenerul de viață pentru o vină reală ori imaginară.

Când a trecut la a cincea damă, Tiberiu a cerut bere. Soarele lovea pieziș mantaua verde, lăptoasă a pământului, iar umbra unui arțar bătrân, care-l înfiase șovăielnic de câteva ceasuri, nu putea ostoi vipia. Transpirase, se deshidratase, așa că turna înăuntru berea rece în înghițituri largi, atent însă să nu-și întrerupă munca. Voia să vadă cât poate să ducă, era prima oară când explora voluptatea descătușată cu mai mult de două femei. Același lucru, sub aspect statistic, îl digerau și ceilalți.

- Îți sună telefonul, Tiberiu! îi zise una dintre tipele care aștepta stoic porția de ecler, refuzând discret avansurile altor pulărăi.

- Las' să sune! zise el, apoi, răzgândindu-se, i-l ceru.

Văzu că-l căuta fostul șef. Zâmbi. Sergiu era neobișnuit de insistent. Tiberiu răspunse pe WhatsApp, cu cameră.

- Ce faci șefule, cum îți merge? întrebă olteanul, nelăsându-i apelantului timp pentru vreo notă introductivă de salut.

Fixase camera pe noua achiziție, căreia îi frământa cu mâna stângă sânii, care dansau bezmetic. Sergiu rămase descumpănit:

- Hai că vorbim mai târziu, ori mai bine sună-mă tu, când ești liber, e important!

- Ok, șefule! zise Tiberiu cu o voce din care celălalt nu reuși să extragă vreo nuanță.

Orele cădeau istovite într-o gaură neagră. După a zecea damă îi dispăruse orice plăcere. Frecarea prelungită, cu mișcări ample, brutale, îi aduse un disconfort pe care cu greu îl depășea. Chiar și uleiul de argan, luat de la „naturiste” de una dintre experte, într-o sticlă netransparentă, folosit sub formă de spray, uneori, în spațiul temporal dintre ciocnirile trupurilor, sau înaintea împreunării cu următoarea sirenă, își încheiase misiunea. A mai continuat totuși destulă vreme – din generozitate, dar și pentru statistică – apoi s-a oprit. Fără finalizare. Era încântat și dezgustat în egală măsură.

Când soarele s-a dizolvat într-o mantie purpurie, pângărită voluptuos de tușe vineții, Tiberiu cobora dezarmat în altarul viselor. Jocul căuta lacom alți protagoniști. Trupurile descătușate, fără pretenții de maraton, ținteau negreșit extazul...